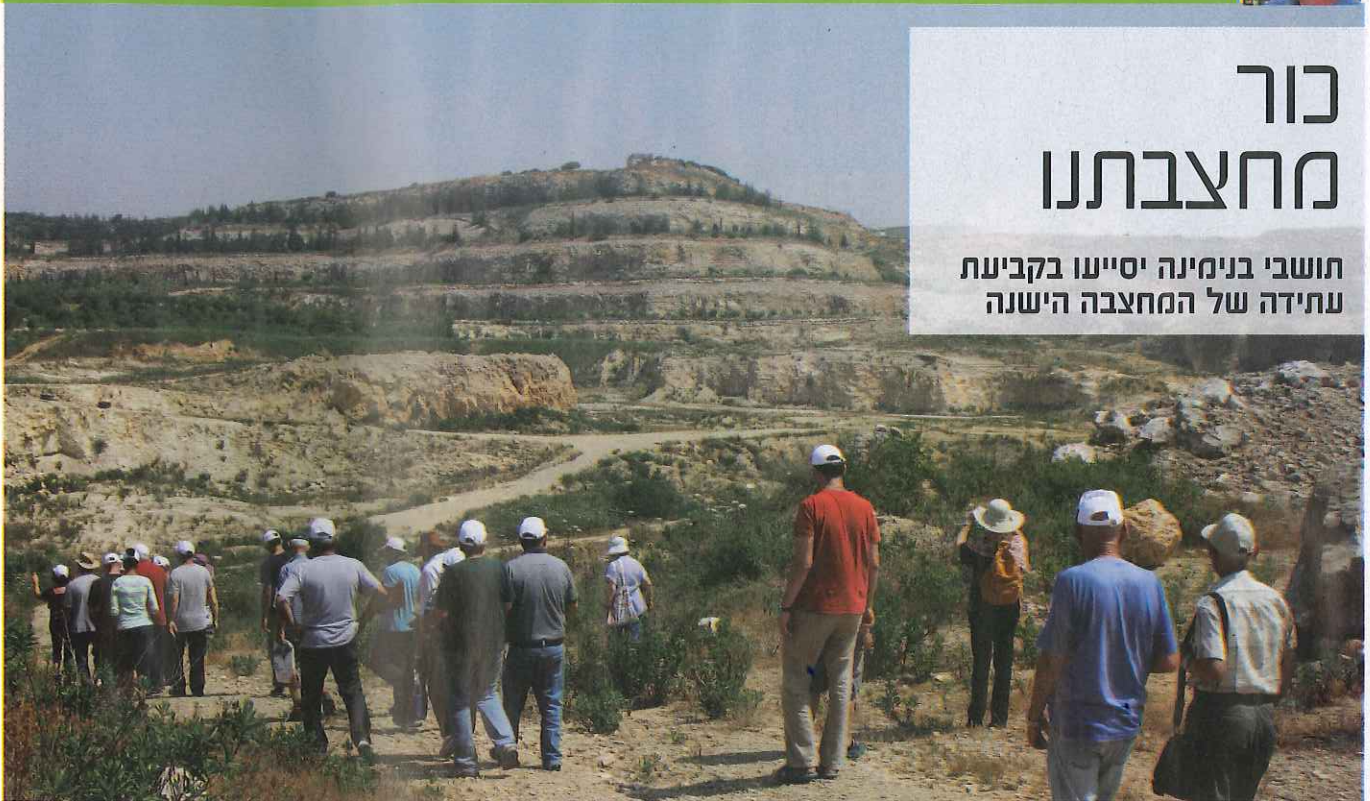

כור מחצבתנו

תושבי בנימינה יסייעו בקביעת
עתידה של המחצבה הישנה

צילום: שגיא שגיב

אווירה טובה שהתאפיינה בעניין רב ובתקווה לעתיד ירוק ויפה של המחצבה לטובת הציבור כולו ולתושבי בנימינה במיוחד. התחושה הייתה של קהילה במיטבה".

ביום חמישי שעבר, נערך באולם מרכז הפיס הקהילתי בבית הספר אורט בנימינה מפגש שאליו הוזמנו תושבים ובעלי עניין. אלה שהגיעו למפגש זכו להשתתף בחוויה יוצאת דופן. אחרי ברכות קצרות, הצגת ההיסטוריה של המחצבה ועקרונות התכנון, פנו המשתתפים לדיון בקבוצות שנערכו במעגלים. בקבוצות הדיון השתתפו תושבי האזור שנושא המחצבה והסביבה קרובים ללבם לצד אנשי מקצוע, כמו מתכננים ועובדי המחצבה לשעבר. התקיימו דיונים מרתקים, הוחלפו דעות, שותפו נקודות מבט, רעיונות וחזון לעתיד המחצבה. אפשר היה לחוש באווירה מיוחדת במינה של עשייה למען מטרה חשובה משותפת ושל שותפות בתהליך שיוכל לכך שתושבי האזור והמדינה כולה יוכלו ליהנות מפנינת נוף שהייתה פעם מפגע, ופרק בהיסטוריה של האזור שלנו. כשתכנון המחצבה יגיע לשלב מגובש יותר ייערך מפגש נוסף עם הציבור לדיון בתכניות המתגבשות.

לשאלתנו מהן מטרותיו של התהליך המורכב הזה ענתה תמר בשלוש מילים: "רעיונות, מעורבות והנאה".

תושבים המעוניינים להיות מעורבים או להתעדכן בתהליך, מוזמנים ליצור קשר עם תמר, מנהלת תחום הקהילה ברמת הנדיב:

tamar@ramathanadiv.org.il

04-6298106

או דרך אתר האינטרנט שלנו:

www.ramathanadiv.org.il

מבינים שמעורבות הקהילה והציבור בתהליכי תכנון היא חיונית, מפיקה רעיונות יצירתיים, ומשביחה את התוצאה הסופית של התכנון. הקהילה משתפת פעולה כשקיימת תחושה של שותפות ולא של הנחתת תכנית מגבוה. קיימות דרגות שונות של קשר בין המתכננים לקהילה או לציבור. מהרמה הפורמלית של שימוע וידוע, ועד לרמת של שיתוף ושותפות. חשוב לנו שהציבור ירגיש שייך, ומעורב בתהליך. כחלק מהתהליך ובמסגרת צעדת בנימינה, שנערכה לפני שבועות אחדים, הזמנו את התושבים לכתוב על גבי לוח את משאלותיהם לגבי עתיד המחצבה. מובן שלא יתאפשר ליישם את כל המשאלות, אבל התושבים העלו רעיונות נפלאים.

חשוב לנו לערב גם את הדור הצעיר שאמור להיות בעתיד חלק פעיל בישוב. לכן פנינו לכל בתי הספר היסודיים. בחודשים האחרונים נערכו סדורים במקום ולאחריהם - סדנת משאלות שהזמינה את התלמידים ליצור את משאלותיהם כיצירות אמנות. אל הנוער פנינו דרך תנועת הצופים ודרך בית הספר "אורט בנימינה". תלמידי מגמת האדריכלות יצאו עמנו לשטח ושמעו על ההווי המיוחד ועל ההיסטוריה של המחצבה. בסיום שנערך לתושבים, השתתפו מתכננים, ראש המועצה המקומית בנימינה גבעת עדה, מנכ"ל רמת הנדיב, תושבי האזור, בעלי עניין וותיקים שעבדו במחצבה. טלי טוך, המתכנתת מטעם הקרן לשיקום מחצבות, הציגה את התכנית לבינוי ערים (תב"ע) שנמצאת בשלבים אחרונים לפני אישורה, ובה דרגות הפיתוח המתוכננות במחצבה. אלה יהיו את המסגרת להגשמת החלום. נשמעו הסברים על שהתרחש בעבר ועל האפשרויות לעתיד. הייתה

"התזכור את השמים שטיילו על פני המים, את הכוכבים שרחצו בין קני הסוף? התזכור שירי ירח וחצב בודד פורח, את המחצבה שהתעטפה באור כסוף?"
(מתוך השיר "נחל תנינים" של אהוד מנור ז"ל)

מחצבת בנימינה היא חלק מההיסטוריה ומהמורשת של היישוב. היא מלווה את תושבי המקום מאז החלו בה עבודות החציבה בשנות השלושים של המאה העשרים. רבים מתושבי המושבה אז הועסקו ומצאו בה פרנסה, גם אם לעתים בדרך קשה במיוחד. בדומה לחקלאות ולעבודת האדמה, הפכה המחצבה לחלק מרכזי מהמושבה הצעירה של הימים ההם. מאבניה נבנו מתקנים חשובים בארץ ובהם כבישים מנדטוריים ונמל אשדוד. בשנות החמישים ניתן בהשאלה חלק מרמת הנדיב לטובת פיתוח הארץ למחצבה, עד לסיום העבודות. שליש משטח המחצבה נמצא בשטח רמת הנדיב.

כיום, שאון הפיצוצים נדם. שוב אין החלונות בבנימינה רועדים, משאיות וקרונות רכבת נושאות אבנים כבר אינן נראות כבעבר. האבק מהמחצבה חדל להתערבל באוויר. תושבי בנימינה השוכנים סמוך למחצבה נושמים לרווחה.

לדברי תמר ארבל-אלישע מנהלת תחום הקהילה ברמת הנדיב, טבעי הדבר לחבור למועצה המקומית בנימינה-גבעת עדה בתהליך המזמין את הקהילה למעורבות בעיצוב שיקום המחצבה. ביקשנו מתמר להסביר מהו תהליך של מעורבות קהילתית בתכניות בנייה ופיתוח וכיצד מתבצע התהליך בתכניות לשיקום המחצבה. "בעולם וגם בארץ